

## LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMAS

### NUTARIMAS

#### DĖL 1957 M. GRUODŽIO 13 D. EUROPOS KONVENCIJOS DĖL EKSTRADICIJOS, 1975 M. SPALIO 15 D. EUROPOS KONVENCIJOS DĖL EKSTRADICIJOS PAPILDOMO PROTOKOLO IR 1978 M. KOVO 17 D. EUROPOS KONVENCIJOS DĖL EKSTRADICIJOS ANTROJO PAPILDOMO PROTOKOLO RATIFIKAVIMO

1995 m. balandžio 4 d. Nr. I-839

Vilnius

Lietuvos Respublikos Seimas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 67 straipsnio 16 punktu ir atsižvelgdamas į Respublikos Prezidento 1995 m. vasario 7 d. dekretą Nr. 541, n u t a r i a:

1. Ratifikuoti 1957 m. gruodžio 13 d. Europos konvenciją dėl ekstradicijos su išlygomis bei pareiškimais, 1975 m. spalio 15 d. Europos konvencijos dėl ekstradicijos papildomą protokolą ir 1978 m. kovo 17 d. Europos konvencijos dėl ekstradicijos antrąjį papildomą protokolą (pridedami).

2. Padaryti šias išlygas bei pareiškimus:

#### **1 straipsnyje:**

„Lietuvos Respublika taikys ekstradiciją tik su sąlyga, kad asmuo, kaltinamas nusikaltimo padarymu, nebus teisiamas prašančiosios valstybės specialiajame teisme.

Lietuvos Respublika turi teisę ekstradicijos netaikyti, jei dėl kaltinamojo asmens amžiaus, sveikatos būklės ar asmeninių priežasčių jis patirtų itin sunkias pasekmes prašančiojoje valstybėje.“;

#### **3 straipsnio 3 dalyje:**

„Lietuvos Respublika pasilieka teisę konkrečiu atveju spręsti, ar veika, nurodyta šio straipsnio 3 dalyje, bus laikoma politiniu nusikaltimu.“;

#### **6 straipsnyje:**

„Šiame straipsnyje terminas „piliečiai“ reiškia asmenis, turinčius Lietuvos Respublikos pilietybę pagal Lietuvos Respublikos pilietybės įstatymą.

Lietuvos Respublikos piliečio išduoti užsienio valstybei neleidžiama pagal Lietuvos Respublikos pilietybės įstatymo 6 straipsnį ir todėl bet koku atveju bus atsisakoma jį išduoti.“;

#### **12 straipsnio 1 dalyje:**

„Prašančiosios valstybės Teisingumo ministerija ar Generalinė prokuratūra prašymą dėl asmens išdavimo pateikia rašytine forma prašomosios valstybės Teisingumo ministerijai ar Generalinei prokuratūrai. Taip pat neatmetama galimybė prašymą perduoti diplomatiniais kanalais.“;

#### **21 straipsnyje:**

„Visais atvejais Lietuvos Respublika draudžia Lietuvos piliečių tranzitinį pervežimą.“;

#### **23 straipsnyje:**

„Prie prašymų bei papildomų dokumentų dėl ekstradicijos, pateikiamų Lietuvos Respublikai, turi būti pridedami atitinkami vertimai į lietuvių, anglų, prancūzų, rusų ar vokiečių kalbas, jei minėti dokumentai nėra surašyti viena iš šių kalbų.“

3. Pasiūlyti Užsienio reikalų ministerijai deponuoti minėtos Konvencijos Lietuvos Respublikos ratifikavimo raštus Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

4. Nutarimas įsigalioja nuo priėmimo.

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO PIRMININKAS

ČESLOVAS JURŠĖNAS

Lietuvos Respublikos Seimo  
1995 m. balandžio 4 d.  
nutarimo Nr. I-839  
1 priedėlis

## EUROPOS KONVENCIJA DĖL EKSTRADICIJOS

Šį dokumentą pasirašiusios valstybės Europos Tarybos narės,  
laikydamosi nuomonės, kad Europos Tarybos tikslas yra labiau suvienyti jos narius;  
laikydamosi nuomonės, kad šį tikslą įmanoma pasiekti sudarant sutartis ir bendrai  
sprendžiant teisinius reikalus;  
laikydamosi nuomonės, kad bendrų taisyklių dėl ekstradicijos priėmimas turėtų prisidėti prie  
šio suvienijimo,  
s u s i t a r ė:

### 1 straipsnis. Pareiga perduoti

Konvenciją sudarančios Šalys, vadovaudamosi Konvencijoje nustatytais taisyklėmis,  
įsipareigoja perduoti viena kitai visus asmenis, kuriems prašančiosios Šalies kompetentinga valdžia  
kelia bylą arba kurių minėta Šalis reikalauja, kad galima būtų įvykdyti nuosprendį arba tuos  
asmenis sulaikyti.

### 2 straipsnis. Nusikaltimai, kuriems yra taikoma ekstradicija

1. Asmenys išduodami už nusikaltimus, už kuriuos yra baudžiama laisvės atėmimu arba  
sulaikymu bent vieneriems metams, arba dar griežtesne bausme, ir pagal prašančiosios, ir pagal  
prašomosios Šalies įstatymus. Jei asmuo nuteistas arba sulaikomas prašančiosios Šalies teritorijoje,  
paskirta bausmė turi būti ne mažesnė kaip 4 mėnesiams.

2. Jei yra reikalaujama ekstradicijos dėl keleto atskirų nusikaltimų, už kiekvieną kurių pagal  
prašančiosios ir prašomosios Šalies įstatymus yra baudžiama laisvės atėmimu arba sulaikymu,  
tačiau keletas nusikaltimų neatitinka sąlygos dėl paskirtos bausmės dydžio, prašomoji Šalis taip pat  
turi teisę dėl pastarųjų nusikaltimų taikyti ekstradiciją.

3. Bet kuri Konvenciją pasirašiusioji Šalis, kurios įstatymuose ekstradicija dėl nusikaltimų,  
nurodomų šio straipsnio 1 dalyje, nėra numatoma (leidžiama), gali netaikyti šios Konvencijos  
minėtiems nusikaltimams.

4. Bet kuri Konvenciją pasirašančioji Šalis, pageidaujanti pasinaudoti šio straipsnio 3 dalimi,  
priimdama ratifikavimo arba prisijungimo dokumentą, turi perduoti Europos Tarybos Generaliniam  
Sekretoriui arba sąrašą veikų, dėl kurių leidžiama taikyti ekstradiciją, arba sąrašą veikų, dėl kurių ji  
netaikoma; tuo pat metu turi būti nurodomos ir teisinės normos, numatančios ekstradicijos  
netaikymo atvejus. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius perduoda tuos sąrašus kitoms  
Konvenciją pasirašiusioms Šalims.

5. Jei Konvenciją pasirašiusios Šalies įstatymas po kurio laiko panaikina ekstradicijos  
taikymą dėl tam tikrų nusikaltimų, toji Šalis privalo apie tai pranešti Generaliniam Sekretoriui.

6. Bet kuri Šalis, besinaudojanti teise, numatyta šio straipsnio 4 ir 5 dalyse, bet kuriuo  
momentu gali pradėti taikyti šią Konvenciją ir nusikaltimams, kurie buvo įrašyti į sąrašą pagal šio  
straipsnio 4 ir 5 dalis. Šalis privalo pranešti apie šiuos pakeitimus Generaliniam Sekretoriui, o  
Generalinis Sekretorius praneša kitoms Konvenciją pasirašiusioms Šalims.

### 3 straipsnis. Politiniai nusikaltimai

1. Jei prašomoji Šalis traktuoja nusikaltimą, dėl kurio yra prašoma ekstradicijos, kaip politinį  
ar su politiniu nusikaltimu susijusį nusikaltimą, ji gali nusikaltėlio neišduoti.

2. Ta pati taisyklė yra taikoma tada, jei prašomoji Šalis turi svarbių priežasčių tikėti, kad  
prašymas išduoti asmenį už kriminalinį nusikaltimą buvo pateiktas tam, kad asmuo būtų teismo

tvarka persekiojamas ir baudžiamas dėl jo rasės, religijos, tautybės ar politinių įsitikinimų, arba kad šios priežastys galėjo lemti to asmens padėtį.

3. Gyvybės atėmimas valstybės vadovui arba jo šeimos nariams arba bandymas jį atimti nėra laikomas politiniu nusikaltimu pagal šią Konvenciją.

4. Šis straipsnis nedaro jokios įtakos Konvenciją pasirašiusių Šalių įsipareigojimams, atsirandantiems dėl priklausymo kitoms tarptautinėms daugiašalėms konvencijoms.

#### **4 straipsnis. Kariniai nusikaltimai**

Šios Konvencijos taikymas neapima ekstradicijos už karinius nusikaltimus, kurie pagal baudžiamuosius įstatymus nusikaltimais nelaikomi.

#### **5 straipsnis. Finansiniai nusikaltimai**

Pagal šios Konvencijos nuostatas išdavimas už nusikaltimus, susijusius su mokesčiais, skolomis, muitais, mainais, yra taikomas tik tuo atveju, jei Konvenciją pasirašiusios Šalys atskirai pasisako dėl tokio nusikaltimo ar nusikaltimų kategorijos.

#### **6 straipsnis. Piliečių ekstradicija**

1. a) Konvenciją pasirašiusioji Šalis turi teisę atsisakyti išduoti savo piliečius;
- b) deklaracijoje, sudarytoje ratifikavimo arba prisijungimo dokumento pasirašymo metu, kiekviena Šalis, neviršydamą šios Konvencijos, gali apibrėžti terminą „piliečiai“;
- c) pilietybė yra nustatoma priimant sprendimą dėl ekstradicijos. Tačiau jei asmuo, kurio yra reikalaujama, per perdavimui numatomą laiką pripažįstamas prašomosios Šalies piliečiu, prašomoji Šalis gali pasinaudoti šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta sąlyga.
2. Jei prašomoji Šalis nesutinka išduoti savo piliečio prašančiajai Šaliai reikalaujant, ji turi pateikti svarstyti bylą kompetentingoms institucijoms, kad reikiamu atveju būtų pradėti procesiniai veiksmai. Šiam tikslui nemokamai turi būti perduodamos bylos, informacija ir su nusikaltimu susiję daiktiniai įrodymai, vadovaujantis 12 straipsnio 1 dalimi. Prašančiąją Šalį būtina informuoti apie pareikalavimo rezultatus.

#### **7 straipsnis. Nusikaltimo padarymo vieta**

1. Prašomoji Šalis gali atsisakyti išduoti asmenį, kaltinamą nusikaltimu, kuris pagal Šalies įstatymus visiškai ar iš dalies buvo padarytas tos Šalies teritorijoje ar vietovėje, laikomoje Šalies teritorija.
2. Jei nusikaltimas, dėl kurio yra reikalaujama ekstradicijos, buvo padarytas ne prašančiojoje Šalyje, atsisakyti išduoti nusikaltėlį galima tik tuo atveju, jeigu prašomosios Šalies įstatymuose persekiojimas teismo tvarka už tokios pačios kategorijos nusikaltimus nėra numatomas, kai jie padaromi ne šalies teritorijoje arba ekstradicija dėl jų nėra numatoma.

#### **8 straipsnis. Vykstantis procesas dėl tų pačių nusikaltimų**

Prašomoji Šalis gali atsisakyti išduoti asmenį, kaltinamą nusikaltimu, jei kompetentingos tos Šalies valdžios institucijos nagrinėja prieš jį iškeltą bylą dėl nusikaltimo ar nusikaltimų, dėl kurių reikalaujama ekstradicijos.

#### **9 straipsnis. Non bis in idem**

Jei prašomosios Šalies kompetentingos institucijos paskelbia galutinį nuosprendį dėl asmens nusikaltimo arba nusikaltimų, už kuriuos yra reikalaujama jį išduoti, ekstradicija nėra taikoma. Taip pat galima nesutikti jį taikyti, jeigu prašomosios Šalies kompetentinga valdžia nusprendžia teismo proceso dėl minėto nusikaltimo nebepradėti arba jį baigti.

#### **10 straipsnis. Senaties terminas**

ekstradicija netaikoma tuo atveju, kai ir pagal prašančiosios, ir pagal prašomosios Šalies įstatymus reikalaujamas asmuo yra atleidžiamas nuo teismo persekiojimo ir bausmės dėl senaties termino.

### **11 straipsnis. Mirties bausmė**

Jei prašančiojoje Šalyje už nusikaltimą, dėl kurio reikalaujama ekstradicijos, įstatymas numato mirties bausmę, o prašomojoje Šalyje toks nusikaltimas mirties bausme nėra baudžiamas arba mirties bausmė nėra taikoma, ekstradicija taip pat nėra taikoma. Išimtis yra daroma tik tuo atveju, kai prašančioji Šalis pakankamai įtikina prašomąją Šalį, kad mirties bausmė nebus įvykdyta.

### **12 straipsnis. Prašymas ir jį patvirtinantys dokumentai**

1. Prašymas pateikiamas raštu ir perduodamas diplomatiniais kanalais. Dėl kitų susisiekimo būdų tarp dviejų ar daugiau Šalių gali būti sudarytos tiesioginės sutartys.

2. Prie prašymo turi būti pridėta:

a) nuteisimo ir nuosprendžio ar nedelsiant vykdytino leidimo sulaikyti, arešto orderio ar kito tokį pat poveikį turinčio ir pagal prašančiosios Šalies įstatymuose išdėstytas procedūras išleisto leidimo originalas arba autentiška kopija;

b) žinios apie nusikaltimus, dėl kurių yra reikalaujama ekstradicijos. Jų įvykdymo laikas ir vieta, teisinis jų kvalifikavimas ir nuoroda į atitinkamas teises normas turi būti išdėstyti kuo tiksliau; ir

c) atitinkamų įstatymų kopijos arba, jei tai neįmanoma, atitinkamo įstatymo formuluotė ir kuo tikslesnis reikalaujamo asmens aprašymas ir bet kokia kita informacija, kuri padėtų nustatyti jo identišumą ir pilietybę.

### **13 straipsnis. Papildoma informacija**

Jei prašančiosios Šalies perduotos informacijos nepakanka, kad prašomoji Šalis laikydamosi šios Konvencijos galėtų priimti sprendimą, prašančioji gali pareikalauti būtinos papildomos informacijos ir nustatyti terminą, per kurį turi būti gauta informacija.

### **14 straipsnis. Išimties taisyklė**

1. Kitai Šaliai išduotam asmeniui nebegalima kelti bylos, jo nuteisti arba sulaikyti, norint įvykdyti nuosprendį arba areštuoti už nusikaltimą, padarytą iki jo sulaikymo. Jis gali būti teisiamas tik už tą nusikaltimą, už kurį buvo išduotas. Jo asmeninės teisės negali būti apribojamos dėl jokių kitų priežasčių, išskyrus šiuos atvejus:

a) jei jį perdavusi Šalis sutinka. Norint gauti sutikimą, turi būti perduotas prašymas, 12 straipsnyje minėti dokumentai ir teismo posėdžių protokolai, kuriuose būtų užfiksuoti visi su išduoto asmens padarytu nusikaltimu susiję pranešimai. Sutikimas duodamas tuo atveju, kai vadovaujantis šios Konvencijos nuostatomis, už nusikaltimą, dėl kurio prašoma sutikimo, taip pat taikoma ekstradicija;

b) jei asmuo, gavęs galimybę palikti Šalies, kuriai jis buvo išduotas, teritoriją, nepasinaudojo ja per 45 dienas, skaičiuojant nuo galutinio išlaisvinimo dienos, arba palikęs teritoriją, vėl į ją sugrįžo.

2. Tačiau prašančioji Šalis gali imtis bet kokių priemonių, būtinų iškeldinti asmenį iš jos teritorijos ar kitų jos įstatymų numatytų priemonių, įskaitant procesinius veiksmus, asmeniui neatvykus, kad būtų galima išvengti ieškininės senaties termino pasibaigimo teisinių pasekmių.

3. Kai teismo proceso metu nusikaltimo pobūdis pasikeičia, išduotam asmeniui byla yra keliama ir jis baudžiamas tik tada, kai yra įrodoma, kad nusikaltimas yra tokio pobūdžio, dėl kurio taikoma ekstradicija.

### **15 straipsnis. Reekstradicija į trečiąją valstybę**

Išskyrus tuos atvejus, kurie numatomi 14 straipsnio 1 b dalyje, Šalis, kuriai buvo išduotas nusikaltėlis, negali be jį išdavusios Šalies sutikimo perduoti jo dar tai Šaliai arba trečiajai valstybei

už nusikaltimus, padarytus iki jo sulaikymo. Šalis, prašoma išduoti nusikaltėlį, gali pareikalausti 12 straipsnio 2 dalyje minimų dokumentų.

### **16 straipsnis. Laikinas sulaikymas**

1. Esant ypač skubiam atvejui, prašančiosios Šalies kompetentingos institucijos gali paprašyti laikinai sulaikyti ieškomą asmenį. Kompetentingos prašomosios Šalies institucijos priima sprendimą vadovaudamasi savo įstatymais.

2. Prašyme laikinai sulaikyti asmenį turi būti nurodyta, kad egzistuoja vienas iš 12 straipsnio 2 a dalyje minėtų dokumentų ir yra ketinama atsiųsti prašymą dėl ekstradicijos. Jame taip pat nurodoma, dėl kokio nusikaltimo reikalaujama ekstradicijos, kada ir kur toks nusikaltimas buvo padarytas ir kuo tikslesnis ieškomo asmens aprašymas.

3. Prašymas laikinai sulaikyti asmenį siunčiamas kompetentingoms prašomosios Šalies institucijoms arba diplomatinio kanalu, arba tiesiai paštu ar telegrafu, arba per Tarptautinę kriminalinės policijos organizaciją (Interpolą), ar kitomis, įgalinančiomis raštu pateikti liudijimus ir priimtinomis prašomajai Šaliai priemonėmis. Prašymą pateikusi institucija privalo nedelsiant būti informuota apie prašymo rezultatus.

4. Laikinas sulaikymas gali būti nutraukiamas, jei per 18 dienų po sulaikymo prašomoji Šalis dar nėra gavusi ekstradicijos ir 12 straipsnyje minimų dokumentų. Tačiau bet kuriuo atveju jis neturi viršyti 40 dienų nuo sulaikymo momento. Nėra atmetama galimybė, kad asmuo bet kuriuo metu bus paleistas, tačiau prašomoji Šalis turi imtis visų būtinų priemonių, kad užkirstų kelią ieškomam asmeniui pabėgti.

5. Jei asmuo yra paleidžiamas iš laikino sulaikymo, tai nereiškia, kad jis negali būti iš naujo sulaikomas ir išduodamas, jei vėliau gaunamas toks prašymas.

### **17 straipsnis. Prašymų susidūrimas**

Jei tuo pačiu metu ekstradicijos dėl to paties ar skirtingų nusikaltimų pareikalauja daugiau kaip viena valstybė, prašomoji Šalis, priimdama sprendimą, privalo atsižvelgti į visas aplinkybes ir ypač į nusikaltimų sunkumo laipsnį bei padarymo vietą, prašymų pateikimo datą, reikalaujamo asmens pilietybę ir galimybę perduoti jį kitai valstybei.

### **18 straipsnis. Išduodamo (reikalaujamo) asmens perdavimas**

1. Prašomoji Šalis privalo 12 straipsnyje minimomis priemonėmis informuoti prašančiąją Šalį apie savo sprendimą dėl ekstradicijos.

2. Visiškai arba iš dalies atsisakius, turi būti pateikiamos priežastys.

3. Jei su prašymu yra sutinkama, prašančiąją Šalį būtina informuoti apie perdavimo vietą ir datą bei laiką, per kurį reikalaujamas asmuo buvo sulaikytas.

4. Remiantis šio straipsnio 5 dalimi, yra nustatyta, kad jei reikalaujamas asmuo iki paskirtos datos nebuvo perimtas, pasibaigus 15 dienų periodui, jis gali būti paleidžiamas. Bet koku kitu atveju jis paleidžiamas pasibaigus 30 dienų periodui.

5. Nenumatytais aplinkybėmis sutrukdžius Šaliai perduoti arba perimti išduodamą asmenį, apie tai turi būti pranešta kitai Šaliai. Tada abi Šalys turi susitarti dėl naujos perdavimo datos bei taikyti šio straipsnio 4 dalies nuostatas.

### **19 straipsnis. Atidėtas arba sąlyginis perdavimas**

Prašomoji Šalis, priėmusi sprendimą dėl prašymo išduoti, gali atidėti reikalaujamo asmens perdavimą. Tai yra daroma norint iškelti prieš jį bylą arba, jei jis jau buvo nuteistas, kad atliktų bausmę tos Šalies teritorijoje (jei tai yra bausmė už tą nusikaltimą, už kurį jis yra prašomas išduoti). Užuoat atidėjusi perdavimą, prašomoji Šalis gali laikinai perduoti reikalaujamą asmenį prašančiai Šaliai pagal sąlygas, numatytas jų dvišalėje sutartyje.

### **20 straipsnis. Nuosavybės perdavimas**

1. Jei įstatymai leidžia ir prašančioji Šalis reikalauja, prašomoji Šalis turi konfiskuoti ir perduoti nuosavybę:

- a) kuri yra būtina kaip įkaltis arba
- b) kuri įsigyta kaip nusikaltimo pasekmė ir kuri yra randama pas kaltinamąjį arba aptinkama vėliau.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minima nuosavybė turi būti perduodama net ir tuo atveju, kai ekstradicijos negalima įvykdyti (nors yra susitarta) dėl reikalaujamo asmens mirties arba jo pabėgimo.

3. Kai minėtąją nuosavybę dėl besitęsiančio teismo proceso yra būtina konfiskuoti Šalies, kurios prašoma perduoti nusikaltėlį, teritorijoje, šioji gali perduoti ją tik su sąlyga, kad nuosavybė (turtas) bus grąžinta.

4. Bet kokios prašomosios Šalies ar trečiųjų šalių teisės į minėtąją nuosavybę išlieka. Šioms teisėms egzistuojant, nuosavybė yra nemokamai grąžinama prašomajai Šaliai, kai pasibaigia teismo procesas.

## **21 straipsnis. Tranzitinis pervežimas**

1. Pervežti nusikaltėlį per vienos iš Konvenciją pasirašiusių Šalių teritoriją yra leidžiama 12 straipsnio 1 dalyje minimomis priemonėmis, pateikus pažymą, ir jei prašomoji suteikti tranzitą Šalis netraktuoja minimo nusikaltimo kaip politinio ar vien karinio ir susijusio su šios Konvencijos 3 ir 4 straipsniais.

2. Šalis, prašoma suteikti tranzitą, gali atsisakyti tai padaryti, jei yra prašoma tranzito piliečiui, kaip tai nurodoma 6 straipsnyje.

3. Pagal šio straipsnio 4 dalį yra būtina pateikti 12 straipsnio 2 dalyje minimus dokumentus.

4. Jei naudojamos oro transporto paslaugomis, turi būti taikomos šios sąlygos:

a) jei neketinama nusileisti, prašančioji Šalis privalo informuoti Šalį, per kurios teritoriją rengiamasi skristi, kad egzistuoja vienas iš 12 straipsnio 2 a dalyje minėtų dokumentų. Nenumatyto nusileidimo atveju toks pranešimas įsigalioja tokiu pat būdu, kaip ir prašymas laikinai sulaikyti ir kaip yra nurodyta 16 straipsnyje; dėl to prašančioji Šalis turi paduoti oficialų prašymą dėl pervežimo;

b) jei ketinama nusileisti, prašančioji Šalis iš karto paduoda oficialų prašymą dėl tranzito.

5. Nepaisant to, ratifikavimo dokumento arba prisijungimo prie šios Konvencijos dokumento pasirašymo metu Šalis gali paskelbti, kad pervežti asmenį bus leidžiama tik esant tam tikroms sąlygoms, pagal kurias taikoma ekstradicija.

6. Išduodamas asmuo negali būti pervežamas per jokią teritoriją, jei yra pagrindo manyti, kad dėl pervežamo asmens rasės, religijos, tautybės ar politinių įsitikinimų toje teritorijoje gali kilti grėsmė jo gyvybei ar laisvei.

## **22 straipsnis. Procedūros**

Nustatant ekstradicijos bei laikino sulaikymo procedūrą, vadovaujamosi tikrai prašomosios Šalies įstatymais; išimtys yra iš anksto numatomos šioje Konvencijoje.

## **23 straipsnis. Vartotina kalba**

Pateiktini dokumentai rengiami arba prašančiosios, arba prašomosios Šalies kalba. Prašomoji Šalis gali pareikalausiti vertimo į vieną iš oficialių Europos Tarybos kalbų savo pasirinkimu.

## **24 straipsnis. Išlaidos**

1. Išlaidas, susijusias su išdavimu ir atsiradusias jos teritorijoje, apmoka prašomoji Šalis.

2. Tranzitinio pervežimo išlaidas per prašomos suteikti tranzitą Šalies teritoriją apmoka prašančioji Šalis.

3. Jeigu prašomoji Šalis perduoda nusikaltėlį iš nemetropolinės teritorijos, kelionės tarp tos teritorijos ir prašančiosios Šalies metropolinės teritorijos išlaidas apmoka prašančioji Šalis. Ta pati

taisyklė yra taikoma išlaidoms, kurios atsirado dėl kelionės tarp prašomos perduoti nusikaltėlių Šalies nemetropolinės ir metropolinės teritorijų.

## **25 straipsnis. „Sulaikymo potvarkio“ apibrėžimas**

Šioje Konvencijoje sąvoka „sulaikymo potvarkis“ reiškia bet kokią baudžiamojo teismo priimtą sprendimą, kuriuo yra atimama laisvė; ši priemonė yra taikoma vietoj įkalinimo ir kaip jo priedas.

## **26 straipsnis. Išlygos**

1. Bet kuri Šalis, pasirašydama Konvenciją, ratifikavimo arba prisijungimo dokumentą, turi teisę padaryti išlygas, susijusias su kuria nors Konvencijos sąlyga ar sąlygomis.

2. Bet kuri Šalis, padariusi tokią išlygą, turi aplinkybėms leidžiant kuo greičiau ją atšaukti. Apie tai turi būti pranešama Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

3. Šalis, priėmusi sprendimą nesilaikyti kurios nors Konvencijos sąlygos, negali reikalauti, kad jos laikytųsi kita šalis.

## **27 straipsnis. Taikymas teritorijoms**

1. Ši Konvencija taikoma Konvenciją pasirašiusių Šalių metropolijų teritorijoms.

2. Prancūzijos atžvilgiu ji taikoma Alžyrui ir užsienio departamentams. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės atžvilgiu ji taikoma Channel salose, taip pat Mano saloje.

3. Vokietijos Federacinė Respublika gali išplėsti šios Konvencijos taikymo sritį Berlyno teritorijoje, pranešdama apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui; Generalinis Sekretorius turi pranešti apie tai kitoms Šalims.

4. Sudarydamos tiesioginę sutartį ir vadovaudamosi joje numatytais sąlygomis, kelios ar daugiau Šalių gali išplėsti šios Konvencijos taikymo sritį ir taikyti ją bet kurioje savo teritorijoje. Ši taisyklė netaikytina šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytoms teritorijoms.

## **28 straipsnis. Šios Konvencijos ir dvišalių sutarčių santykis**

1. Konvencija tose Šalyse, kuriose yra taikoma, pakeičia visas kitas dvišales sutartis ar konvencijas ir nustato ekstradicijos taikymą tarp bet kurių dviejų Šalių.

2. Konvenciją pasirašiusios Šalys gali sudaryti dvišales ar daugiašales sutartis tik tam, kad papildytų šios Konvencijos sąlygas ar palengvintų joje išdėstytų principų taikymą.

3. Ten, kur tarp dviejų ar daugiau Šalių ekstradicija yra taikoma vienodo įstatymo pagrindu, Šalys turi teisę laisvai reguliuoti savitarpio ryšius dėl ekstradicijos, neatsižvelgdamos į šios Konvencijos nuostatas. Tas pats principas taikomas dviem ar daugiau Konvenciją pasirašiusių Šalių, kuriose galioja įstatymai, numatantys arešto orderius, vykdomus kitoje Šalyje ar Šalyse. Konvenciją pasirašiusios Šalys, kurios nebesivadovauja ar ketina ateityje nebesivadovauti šia Konvencija tarpusavio santykiuose, remdamosi šiuo paragrafu, privalo apie tai pranešti Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui. Generalinis Sekretorius informuoja apie susijusius su šiuo paragrafu pranešimus kitas Konvencijos Šalis.

## **29 straipsnis. Pasirašymas, ratifikavimas ir įsigaliojimas**

1. Šią Konvenciją pasirašo Europos Tarybos narės. Ji ratifikuojama. Ratifikavimo dokumentai yra atiduodami saugoti Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

2. Konvencija įsigalioja praėjus 90 dienų po trečio ratifikavimo dokumento perdavimo saugoti.

3. Konvenciją patvirtinantis pasirašymas įsigalioja praėjus 90 dienų po ratifikavimo dokumento perdavimo.

## **30 straipsnis. Prisijungimas**

1. Europos Tarybos Ministrų komisija gali pakviesti bet kurią valstybę, kuri nėra Europos Tarybos narė, prisijungti prie šios Konvencijos, jei rezoliucijai dėl tokio pakvietimo vieningai pritaria Konvenciją ratifikavusios Tarybos narės.

2. Prie Konvencijos prisijungiama perdavus Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui prisijungimo dokumentą. Prisijungimas įsigalioja praėjus 90 dienų po dokumento perdavimo.

### **31 straipsnis. Denonsavimas**

Pranešdama Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, Konvenciją pasirašiusi Šalis gali denonsuoti šią Konvenciją. Denonsavimas įsigalioja praėjus 6 mėnesiams nuo to laiko, kai Tarybos Generalinis Sekretorius gauna tokio pobūdžio pranešimą.

### **32 straipsnis. Pranešimai**

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius informuoja Tarybos narius ir bet kurios valstybės, prisijungusios prie Konvencijos, Vyriausybę apie:

- a) kiekvieno ratifikavimo ar prisijungimo dokumento pasirašymą;
- b) šios Konvencijos įsigaliojimo datą;
- c) kiekvieną pagal 6 straipsnio 1 dalį ir 21 straipsnio 5 dalį padarytą pareiškimą;
- d) kiekvieną išlygą, priimtą pagal 26 straipsnio 1 dalį;
- e) kiekvienos išlygos atšaukimą pagal 26 straipsnio 2 dalį;
- f) kiekvieną pranešimą apie denonsavimą, gautą pagal 31 straipsnio sąlygas, ir denonsavimo įsigaliojimo datą.

*Tai patvirtindami, žemiau pasirašiusieji, savo vyriausybių atitinkamai įgalioti, pasirašė šią Konvenciją.*

*Sudaryta 1957 metų gruodžio 13 dieną Paryžiuje anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra autentiški ir sudaro vieną egzempliorių, kuris turi būti saugomas Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius turi pasiųsti kiekvienai signatarei patvirtintus nuorašus.*

---

Lietuvos Respublikos Seimo

1995 m. balandžio 4 d.  
nutarimo Nr. I-839  
2 priedėlis

## **EUROPOS KONVENCIJOS DĖL EKSTRADICIJOS PAPILDOMAS PROTOKOLAS**

**Strasbūras, 1975 m. spalio 15 d.**

Valstybės Europos Tarybos narės, šio Protokolo signatarės,  
atsižvelgdamos į 1957 metų gruodžio mėnesį pasirašytą Europos konvenciją dėl ekstradicijos (toliau – Konvencija) ir ypač į jų 3 ir 9 straipsnius;  
laikydamosi nuomonės, kad norint sustiprinti žmonijos ir paskirų asmenų gynimą, yra pageidautina šiuos straipsnius papildyti, s u s i t a r ė:

### **I skyrius 1 straipsnis**

Taikant Konvencijos 3 straipsnį, būtina atkreipti dėmesį į tai, kad politiniai nusikaltimai neapima šių nusikaltimų:

a) nusikaltimų žmonijai, tiksliai apibrėžtų Konvencijoje dėl apsaugojimo ir baudimo už genocido nusikaltimus, kurią priėmė 1948 metų gruodžio 9 dieną Generalinė Jungtinių Tautų Asamblėja;

b) pažeidimų, detalai apibrėžtų 1949 metų Ženevos konvencijos dėl gyvenimo sąlygų pagerinimo sužeistiesiems ir praradusiesiems sveikatą veikiančiose ginkluotose pajėgose 50 straipsnyje, 1949 metų Ženevos konvencijos dėl gyvenimo sąlygų pagerinimo sužeistiesiems, praradusiems sveikatą bei nukentėjusiems laivo katastrofoje ginkluotųjų jūrų pajėgų nariams 51 straipsnyje, 1949 metų Ženevos konvencijos dėl elgimosi su kariniais nusikaltėliais 130 straipsnyje ir 1949 metų Ženevos konvencijos dėl civilių žmonių gynimo karo metu 147 straipsnyje;

c) bet kokių panašių karo įstatymų, veikiančių šio Protokolo įsigaliojimo metu, pažeidimų atvejai, kaip ir to meto karo papročių, kurių pažeidimų atvejai dar nėra numatyti aukščiau minėtose Ženevos konvencijos nuostatose.

### **II skyrius 2 straipsnis**

Konvencijos 9 straipsnis yra papildomas žemiau išdėstytu tekstu; pradinis 9 straipsnis tampa 1 dalimi, o toliau išdėstytos nuostatos tampa 2, 3 ir 4 dalimis:

„2. Jei galutinis nuosprendis buvo priimtas asmeniui trečiojoje valstybėje, kuri yra šios Konvencijos susitariančioji Šalis, už nusikaltimą ar nusikaltimus, dėl kurių prašoma ekstradicijos, ekstradicija gali būti nesuteikta šiais atvejais:

a) jei anksčiau minėtu nuosprendžiu jis buvo išteisintas;

b) jei įkalinimo terminas ar kitos priemonės, kurios buvo skirtos nuteistajam: buvo visiškai įvykdytos;

visiškai arba iš dalies neįsigaliojo dėl amnestijos ar suteiktos malonės;

c) jei teismas nuteisė nusikaltėlį nepaskirdamas sankcijos.

3. Nepaisant to, 2 dalyje minimais atvejais ekstradicija gali būti suteikiama:

a) jei nusikaltimas, už kurį buvo paskelbtas nuosprendis, buvo padarytas prieš asmenį, įstaigą ar kurį kitą prašančiojoje Šalyje visuomeninį statusą turintį objektą;

b) jei asmuo, dėl kurio buvo priimtas nuosprendis, prašančioje ekstradicijos Šalyje turėjo visuomeninį statusą;

c) jei nusikaltimas, dėl kurio buvo priimtas nuosprendis, buvo padarytas ekstradicijos prašančios Šalies teritorijoje, jos dalyje arba vietovėje, laikomoje jos teritorija.

4. 2 ir 3 dalių nuostatos neturėtų trukdyti plačiau Šalies viduje taikyti baudžiamiesiems nuosprendžiams „ne bis in idem“ principą užsienio baudžiamųjų nuosprendžių atžvilgiu.

### **III skyrius**

#### **3 straipsnis**

1. Šį Protokolą gali pasirašyti visos valstybės Europos Tarybos narės, Konvencijos signatarės. Jis turi būti ratifikuotas, priimtas arba patvirtintas. Ratifikavimo raštai, priėmimo ar patvirtinimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

2. Protokolas įsigalioja praėjus 90 dienų po trečiojo ratifikavimo rašto, priėmimo ar patvirtinimo dokumento deponavimo.

3. Vėliau ratifikavusioje, priėmusioje ar patvirtinusioje valstybėje Protokolas įsigali praėjus 90 dienų po šios valstybės ratifikavimo rašto, priėmimo ar patvirtinimo dokumento deponavimo.

4. Valstybė Europos Tarybos narė negali ratifikuoti, priimti ar patvirtinti šio Protokolo, jei ji tuo pačiu metu ar anksčiau nebuvo ratifikavusi Konvencijos.

#### **4 straipsnis**

1. Bet kuri prie Konvencijos prisijungusi Šalis, įsigaliojus šiam Protokolui, gali prisijungti ir prie jo.

2. Prisijungimas įsigalioja praėjus 90 dienų nuo prisijungimo dokumento pateikimo Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

#### **5 straipsnis**

1. Deponuodamos ratifikavimo raštus, priėmimo ar patvirtinimo dokumentus, visos valstybės gali nurodyti teritoriją arba teritorijas, kuriose bus taikomas šis Protokolas.

2. Visos valstybės, deponuodamos ratifikavimo raštus, priėmimo ar patvirtinimo dokumentus ar kada nors vėliau gali, pranešdamos apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, išplėsti šio Protokolo taikymo sritį pranešime nurodytoje teritorijoje ar teritorijose, už kurių tarptautinius ryšius Šalis yra atsakinga arba kurių vardu prisiima įsipareigojimus.

3. Visi pranešimai, padaryti ankstesnės dalies tikslui, dėl juose minimų teritorijų gali būti atšaukti laikantis šio Protokolo 8 straipsnyje nurodytos procedūros.

#### **6 straipsnis**

1. Visos valstybės pasirašymo arba ratifikavimo rašto, priėmimo ar patvirtinimo dokumento deponavimo metu gali pareikšti, jog jos nepritaria I ar II skyriui.

2. Visos susitariančiosios Šalys gali atšaukti pagal ankstesnę dalį padarytus pareiškimus, apie tai pranešdamos Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui. Atšaukimas įsigalioja nuo jo gavimo dienos.

3. Negalima daryti išlygų dėl šio Protokolo nuostatų.

#### **7 straipsnis**

Apie šio Protokolo taikymą reikia informuoti Europos Tarybos Nusikaltimų problemų komitetą, kuris gali daryti viską, kas yra būtina draugiškam visų išskylančių problemų sprendimui palengvinti.

#### **8 straipsnis**

1. Visos valstybės gali denonsuoti šį Protokolą, pranešdamos apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.
2. Toks denonsavimas įsigalioja po šešių mėnesių nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna pranešimą.
3. Denonsavus Konvenciją, tuo pačiu denonsuojamas ir šis Protokolas.

### 9 straipsnis

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius turi pranešti valstybėms Europos Tarybos narėms apie:

- a) kiekvieną pasirašymą;
- b) kiekvieną ratifikavimo rašto, priėmimo ar patvirtinimo dokumento deponavimą;
- c) kiekvieną šio Protokolo įsigaliojimo pagal 3 straipsnį datą;
- d) kiekvieną pareiškimą, gautą 5 straipsnio nuostatų tikslui, ir kiekvieną tokio pareiškimo atšaukimą;
- e) kiekvieną pareiškimą, padarytą 6 straipsnio 1 dalies nuostatų tikslui;
- f) 6 straipsnio 2 dalyje numatytą pranešimo atšaukimą;
- g) pranešimus, gautus 8 straipsnio nuostatų tikslui, ir kiekvieną denonsavimo įsigaliojimo datą.

*Protokolą patvirtina visus įgaliojimus turintys žemiau pasirašiusieji.*

*Protokolas sudarytas 1975 metų spalio 15 dieną Strasbūre anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai autentiški ir sudaro vieną egzempliorių, kuris turi būti saugomas Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius turi pasiųsti kiekvienai signatarei ir prisijungusiai valstybei patvirtintus nuorašus.*

---

Lietuvos Respublikos Seimo

1995 m. balandžio 4 d.  
nutarimo Nr. I-839  
3 priedėlis

## **EUROPOS KONVENCIJOS DĖL EKSTRADICIJOS ANTRASIS PAPILDOMAS PROTOKOLAS**

**Strasbūras, 1978 m. kovo 17 d.**

Valstybės Europos Tarybos narės, pasirašiusios šį Protokolą,  
norėdamos palengvinti Europos konvencijos dėl ekstradicijos, pasirašytos 1977 m. gruodžio  
13 d. Paryžiuje (toliau – Konvencija), taikymą finansinių nusikaltimų srityje;  
laikydamosi nuomonės, kad yra pageidautina papildyti Konvenciją kai kuriais kitais  
aspektais,  
s u s i t a r ė:

### **I skyrius 1 straipsnis**

Konvencijos 2 straipsnio 2 dalis papildoma tokia sąlyga:  
„Ši teisė taip pat galioja nusikaltimams, už kuriuos taikomos piniginės sankcijos.“

### **II skyrius 2 straipsnis**

Konvencijos 5 straipsnis pakeičiamas šiomis sąlygomis: „Finansiniai nusikaltimai

1. Pagal Konvencijos nuostatas už nusikaltimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir mainais, susitariančiosios Šalys taiko ekstradiciją tada, kai prašomosios Šalies įstatymai numato tokio pobūdžio nusikaltimą.

2. Negalima atsisakyti taikyti ekstradiciją remiantis tuo, kad prašomosios Šalies įstatymas nenumato tokios pat rūšies mokesčių arba kad jie nereguliuoja mokesčių muitų ir mainų taip, kaip prašančiosios Šalies įstatymai.“

### **III skyrius 3 straipsnis**

Konvencija papildoma šiomis nuostatomis: „Nuosprendžiai „in absentia“

1. Kai susitariančioji Šalis reikalauja iš kitos susitariančiosios Šalies išduoti asmenį, kad įvykdytų nuosprendį ar jį sulaikytų pagal sprendimą, padarytą in absentia, prašomoji Šalis gali atsisakyti jį išduoti, jeigu Šalies nuomone, procedūros, kuriomis buvo vadovaujamasi priimant nuosprendį, neužtikrina minimalių teisių į gynybą, pripažįstamų kiekvienam, kaltinamam padarius nusikaltimą. Nepaisant to, ekstradicija suteikiama, jeigu prašančioji Šalis duoda pakankamą garantiją, kad reikalaujamam asmeniui bus užtikrinta teisė į bylos peržiūrėjimą garantuojant gynybos teisę. Šis sprendimas įgalina prašančiąją Šalį, jei nuteistasis neprieštarauja, vykdyti nuosprendį. Kitu atveju išduodamam asmeniui yra keliama byla.

2. Prašomoji Šalis privalo informuoti asmenį, kurio ekstradicijos yra reikalaujama, apie jam padarytą nuosprendį in absentia.“

### **IV skyrius 4 straipsnis**

Konvencija papildoma šia sąlyga: „Amnestija

Ekstradicija nėra suteikiama už nusikaltimą, dėl kurio prašomojoje Šalyje buvo paskelbta amnestija ir už kurį nubausti pagal savo įstatymus yra kompetentinga pati Šalis.“

## **V skyrius 5 straipsnis**

Konvencijos 12 straipsnio 1 dalis pakeičiama šia sąlyga:

„Prašymas yra pateikiamas raštu ir yra adresuojamas prašančiosios Šalies Teisingumo ministerijos prašomosios Šalies Teisingumo ministerijai, nepaisant to, neatmetama ir diplomatinio perdavimo galimybė. Dėl kitų bendravimo priemonių susitariama tiesiogine dviejų ar daugiau Šalių sutartimi.“

## **VI skyrius 6 straipsnis**

1. Šį Protokolą gali pasirašyti visos valstybės Europos Tarybos narės, Konvencijos signatarės. Jis turi būti ratifikuotas, priimtas ar patvirtintas. Ratifikavimo raštai, priėmimo ar patvirtinimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

2. Protokolas įsigalioja praėjus 90 dienų po trečiojo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumento deponavimo.

3. Vėliau ratifikavusioje, priėmusioje ar patvirtinusioje valstybėje Protokolas įsigalioja praėjus 90 dienų po to, kai ji perduoda ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentą.

4. Valstybė Europos Tarybos narė negali ratifikuoti, priimti ar patvirtinti šio Protokolo, jei ji tuo pačiu metu ar anksčiau nebuvo ratifikavusi Konvencijos.

## **7 straipsnis**

1. Šiam Protokolui įsigaliojus, bet kuri prie Konvencijos prisijungusi valstybė gali prisijungti ir prie Protokolo.

2. Toks prisijungimas įsigalioja Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui perdavus prisijungimo dokumentą. Pastarasis pradeda galioti praėjus 90 dienų nuo jo perdavimo.

## **8 straipsnis**

1. Pasirašydamos ar deponuodamos ratifikavimo raštus priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentus, visos valstybės gali nurodyti teritoriją arba teritorijas, kuriose bus taikomas šis Protokolas.

2. Visos valstybės, deponuodamos ratifikavimo raštus, priėmimo ar patvirtinimo dokumentus ar kada nors vėliau, pranešdamos apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, gali išplėsti šio Protokolo taikymo sritį pranešime nurodytoje teritorijoje ar teritorijose, už kurių tarptautinius ryšius minėtoji Šalis yra atsakinga ir kurių vardu prisiima įsipareigojimus.

3. Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pranešimu galima atšaukti bet kurio pranešimo, padaryto pagal anksčiau minėtą dalį, taikymą bet kurioje teritorijoje. Atšaukimas pradeda galioti praėjus 6 mėnesiams nuo to laiko, kai Europos Tarybos Generalinis Sekretorius gauna pranešimą.

## **9 straipsnis**

1. Šiam protokolui taip pat taikomos valstybės padarytos išlygos dėl šios Konvencijos. Išimtis yra daroma tuo atveju, kai pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo raštus, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentus, Vyriausybė nurodo kitaip.

2. Pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo raštą, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, bet kuri valstybė turi teisę paskelbti, kad ji pasilieka teisę:

- a) nepriimti ir nevykdyti I skyriaus;
- b) nepriimti ir nevykdyti II skyriaus arba vykdyti tik II skyriaus 2 straipsnį, susijusį su tam tikrais nusikaltimais arba jų kategorijomis;
- c) nepriimti ir nevykdyti III skyriaus arba priimti tik šio skyriaus 3 straipsnio 1 dalį.

3. Visos susitariančiosios Šalys gali atšaukti išlygą, padarytą remiantis ankstesne dalimi, pranešdamos apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui. Pranešimas įsigalioja nuo jo gavimo dienos.

4. Susitariančioji Šalis, taikanti šiam Protokolui išlygą, padarytą dėl Konvencijos nuostatos, arba padariusi išlygą dėl šio Protokolo nuostatos, negali reikalauti iš kitos susitariančiosios Šalies tokios nuostatos taikymo; tačiau dalinės ar sąlyginės išlygos atveju ji gali reikalauti tokio taikymo tiek, kiek pati ją pripažįsta.

5. Negalimos kitos išlygos dėl šio Protokolo nuostatų.

### **10 straipsnis**

Apie šio Protokolo taikymą reikia informuoti Europos Tarybos Nusikaltimų problemų komitetą, kuris gali daryti viską, kas yra būtina draugiškam visų išylančių problemų sprendimui palengvinti.

### **11 straipsnis**

1. Visos valstybės gali denonsuoti šį Protokolą, pranešdamos apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

2. Toks denonsavimas įsigalioja po šešių mėnesių nuo tos datos, kai Generalinis Sekretorius gauna pranešimą.

3. Denonsavus šią Konvenciją tuo pačiu denonsuojamas ir šis Protokolas.

### **12 straipsnis**

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius turi pranešti valstybėms Europos Tarybos narėms ir prie Konvencijos prisijungusioms Šalims apie:

- a) kiekvieną šio protokolo pasirašymą;
- b) kiekvieną ratifikavimo rašto, priėmimo ar patvirtinimo dokumento deponavimą;
- c) kiekvieną šio Protokolo įsigaliojimo pagal 6 ir 7 straipsnius datą;
- d) kiekvieną pareiškimą, gautą 8 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatų tikslui;
- e) kiekvieną pareiškimą, gautą 9 straipsnio 1 dalies nuostatų tikslui;
- f) kiekvieną pagal 9 straipsnio 2 dalį padarytą išlygą;
- g) kiekvieną pagal 9 straipsnio 3 dalį įvykdytą išlygos atšaukimą;
- h) kiekvieną pagal 11 straipsnio nuostatas padarytą ir gautą pranešimą ir denonsavimo įsigaliojimo datą.

Protokolą patvirtina visus įgaliojimus turintys žemiau pasirašiusieji.

Protokolas sudarytas 1978 metų kovo 17 dieną Strasbūre anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai autentiški ir sudaro vieną egzempliorių, kuris turi būti saugomas Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius turi pasiūsti kiekvienai signatarei ir prisijungusiai valstybei patvirtintus nuorašus.